

Orquestra Barroca Catalana, Cor Madrigal & Biosca —Händel, Scarlatti i Vivaldi

Estiu al Palau

Dimecres, 2 de juliol de 2025 – 20 h

Sala de Concerts

Compromís amb el medi ambient:

Amb la col·laboració de:

Membre de:

Programa

Marta Mathéu, soprano

Oriol Rosés, contratenor

Orquestra Barroca Catalana

Cor Madrigal

Pere Lluís Biosca, director

Georg Friedrich Händel (1685-1759)

*Concerto grosso en Si bemoll major, op. 6 núm. 7,
HWV 325*

I. Largo

II. Allegro

III. Largo e piano

IV. Andante

V. Hornpipe

Antonio Vivaldi (1678-1741)

Magnificat, RV 610

I. “Magnificat anima mea Dominum”. Adagio

II. “Et exultavit spiritus meus”. Allegro

(Albert Castells, tenor)

III. “Et misericordia ejus”. Andante molto

IV. “Fecit potentiam”. Presto

V. “Deposuit potentes”. Presto

VI. “Esurientes”. Allegro

VII. “Suscepit Israel”. Largo

VIII. “Sicut locutus est”. Allegro ma poco

IX. “Gloria Patri...”. Largo

Alessandro Scarlatti (1660-1725)

Concerto grosso núm. 1, en Fa menor, IAS 69

- I. Grave – Allegro
- II. Largo
- III. Allemande (Allegro)

Georg Friedrich Händel

Dixit Dominus, HWV 232

- I. Dixit Dominus
(Josep Carreras, tenor)
- II. Virgam virtutis
- III. Tecum principium
- IV. Juravit Dominus
- V. Tu es sacerdos
- VI. Dominus a dextris tuis
(Maria Alonso, soprano; Núria Jené, alto; Josep Carreras, tenor; Jaume Lleixà, baix)
- VII. Conquassabit
- VIII. De torrente in via
(Gemma Cuní, soprano)
- IX. Gloria Patri

El concert té una durada de 85 minuts, sense pausa.
La durada del concert és aproximada.
#coral #antiga

Palau de la Música Catalana

Yuja Wang & Mahler Chamber Orchestra /
Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera
& Simon Rattle / Cecilia Bartoli /
musicAeterna & Teodor Currentzis /
Víkingur Ólafsson / Staatskapelle Dresden
& Daniele Gatti / Anne-Sophie Mutter,
Yefim Bronfman & Pablo Ferrández /
Lang Lang / Sondra Radvanovksy / Sabine
Devieilhe & Jakub Józef Orliński / Sheku
& Isata Kanneh-Mason / Seong-Jin Cho
& London Symphony Orchestra / Janine
Jansen & Camerata Salzburg / András
Schiff / Budapest Festival Orchestra & Iván
Fischer / Orchestre des Champs Élysées &
Philippe Herreweghe i més de 200 concerts!

Temporada 2025–2026

Entrades i abonaments ja a la venda

Poema

Parla

Com a l'alzinar,
allí on el caçador
atrapa el llapí
amb la llacera,
així l'encalç del mot
que es desdiu del silenci.

L'alenda del món,
el tímid remoreig,
la lesura de no saber-se
al costat de les coses
quan es trenca el caos
i arriba el balbuceig.

Si algú no se'ns adreça,
en allò que *viu* i *és*,
com el coneixerem?

Compartir pa i taula
és estimar els noms,
la conversa, el so
fugaç d'un aleteig
rere el turó feréstec.

Perquè l'amor és una escolta.
I tot ressona i canta.

Som perquè algú
ha parlat.

Lluís Calvo

Del llibre *Talismà*.

Barcelona: LaBreu Edicions, 2017.

Connecta't a Palau Digital!

Concerts i continguts divulgatius
exclusius disponibles gratuïtament
a palaudigital.cat

Veure ara

Comentari

L'esplendor del Barroc

El concert d'avui és una magnífica mostra de l'art sonor del Barroc en el seu punt culminant, les primeres dècades del segle XVIII. Dos *concerti grossi* instrumentals precediran sengles obres corals, la segona de les quals, la que clourà el concert, és una de les peces més brillants i exuberants del repertori, amb un desplegament tècnic formidable que posa a prova el vigor i el virtuosisme de qualsevol cor que s'hi atreveix.

El concert començarà amb el setè dels dotze *Concerti grossi* op. 6 que Händel va compondre l'any 1739, i que va ser publicat a Londres l'any següent. L'altre *Concerto grosso* del repertori d'avui és el primer d'un recull de sis, escrits pel sicilià Alessandro Scarlatti, que havia destacat per la seva immensa producció de música vocal (seixanta òperes, trenta-tres oratoris i més de set-centes cantates), però que amb aquest recull sembla fer un homenatge al llegat del gran Arcangelo Corelli, precursor d'aquest estil *concertato* que va triomfar arreu d'Europa. Curiosament també van ser publicats a Londres, aquests pòstumament, el mateix any 1740, cosa que demostra l'èxit i la popularitat de la música italiana a Anglaterra.

En canvi, les dues obres corals que sentirem avui van ser escrites amb pocs anys de diferència per dos compositors que, tot i ser cèlebres i prestigiosos, mai no es van arribar a conèixer. L'una, el *Dixit Dominus* de Händel, és una obra de joventut, escrita als vint-i-dos anys, en què l'autor sembla voler demostrar tot el seu potencial creatiu i complaure els seus mecenes italians; la de Vivaldi, el *Magnificat*, és una obra de maduresa composta per agrair un reconeixement professional, i escrita a mida de les seves alumnes de l'Ospedale della Pietà. Totes dues obres, però, són una explosió de creativitat i virtuosisme vocal.

Händel, nascut i format a Saxònia, se'n va anar a Itàlia quan tenia vint-i-un anys, la tardor del 1706, i a Florència va ser acollit per Ferran de Mèdici, un generós mecenes de les arts. A final d'any es va traslladar a Roma, i consta que el 14 de gener de 1707 va fer un recital d'orgue a Sant Joan del Laterà. Roma tenia una vida musical molt activa, però només en l'àmbit religiós: l'òpera havia estat prohibida per ordre papal, s'havia derruït el principal teatre d'òpera de la ciutat i ara hi triomfava el gènere de l'oratori. Els primers mesos d'estada a Itàlia, Händel els va dedicar a l'estudi dels compositors de moda, com Benedetto Marcello, Giacomo Carissimi o Andrea i Giovanni Gabrieli, i la grandiositat harmònica i el sentit dramàtic d'aquella música van impactar el jove compositor saxó, i li van provocar una explosió de creativitat: a Itàlia, Händel va compondre desenes d'obres religioses, algunes d'instrumentals, un centenar de cantates, una serenata, dos oratoris i dues òperes. Händel va assimilar de seguida l'estil italià, el melodisme, la fúria, els recursos dramàtics, el virtuosisme instrumental (res d'això es practicava a la seva Saxònia natal), i va anar impregnant la seva música.

Però va ser el cardenal Carlo Colonna qui li va encarregar el salm *Dixit Dominus* que avui sentirem. L'obra està datada l'abril del 1707 (Händel tenia vint-i-dos anys) i possiblement es va interpretar a la cerimònia de les Vespres de la Mare de Déu del Carme, a l'església de Santa Maria in Montesanto de Roma, el 16 de juliol d'aquell any. Està escrita per a cor a cinc veus, cinc solistes, corda i continu. De fet, és la primera partitura autògrafa i datada que es conserva de Händel, i és també la seva primera obra mestra, on demostra un domini absolut de l'escriptura coral, de la retòrica musical, tot combinant perfectament l'estil italià, virtuosístic, teatral i lluminós que havia descobert aquells darrers mesos, i la densa enginyeria polifònica germànica: el número final de l'obra és una màgica fusió i un compendi dels dos estils.

El *Dixit Dominus* va ser un èxit rotund i una magnífica carta de presentació, però també una sucosa pedrera de la qual Händel va viure molts anys. De fet, molts passatges d'aquesta obra van ser reutilitzats posteriorment pel mateix Händel, i en trobem en obres de tota mena, com a l'oratori *Deborah* (el segon oratori que va escriure a Anglaterra), en duos de cambra, a l'*Oda per l'aniversari de la reina Anna*, a *Acis i Galatea*, en un *Anthem Chandos* o en una cantata italiana. A final del febrer del 1710, Händel va marxar d'Itàlia amb un bagatge formidable que nodrirà la seva música la resta de la seva vida.

Vivaldi i Händel s'haurien pogut conèixer a Venècia l'any 1709, durant l'estada que el jove saxó va fer a la Ciutat dels Canals, o en alguna de les vint-i-set funcions que es van fer de la seva òpera *Agrippina* al teatre San Giovanni Grisostomo, que va tenir una gran acollida. Però Vivaldi, set anys més gran que Händel, vivia absorbit per la frenètica activitat que duia a terme a l'Ospedale della Pietà, on va entrar a treballar com a mestre de violí l'1 de setembre de 1703, poc després de ser ordenat sacerdot.

L'Ospedale della Pietà era una institució benèfica mantinguda amb fons públics de la Sereníssima i aportacions privades de la noblesa veneciana, que acollia nenes òrfenes i abandonades i els procurava allotjament, manutenció i una educació excel·lent. I la música hi tenia un paper fonamental: s'hi estudiaven tota mena d'instruments i una tècnica vocal de primer nivell. Vivaldi hi va treballar més de trenta anys com a professor de violí i com a *maestro di concerti*, i per a les seves alumnes va escriure centenars d'obres instrumentals i vocals, que sonaven en serveis litúrgics i concerts privats, i gràcies a les quals va adquirir una enorme fama i prestigi. L'estil modern, brillant i virtuosístic que tenia la música de Vivaldi fascinava tot Europa, i l'execució que en feien les seves deixebles era exquisida. Tothom que anava a Venècia volia escoltar-les: noies vestides de blanc i amb vel negre, ocultes rere les gelosies de les tribunes elevades que envoltaven tota la nau, cantant i tocant tota mena d'instruments, i en un ambient de recolliment i silenci (no es permetia aplaudir); era una experiència sublim. A Venècia regnava l'òpera, però els *ospedali* oferien experiències sonores màgiques.

El 1707 Vivaldi tenia un conjunt de catorze cantants i catorze instrumentistes, però pocs anys després depassava la quarantena. I les veus de tenor i baix de les obres que es cantaven a La Pietà no les feien veus masculines, sinó les noies que tenien les veus més greus, tal com ho ratifiquen els documents de la institució on consten "Anastasia dal Sopran", "Cecilia dal Contralto", però també "Vittoria dal Tenor" o "Annetta dal Basso" (recordem que la majoria de les noies no tenien cognom). Sens dubte, les veus greus estaven doblades per instruments que ajudaven les noies que feien aquesta part i en reforçava el so.

Vivaldi va escriure per a les seves alumnes de La Pietà desenes d'obres religioses: diversos oratoris, motets, salms, cantates, i obres de caràcter festiu i solemne, com el *Magnificat* que sentirem avui, el primer dels tres que va compondre. El 2 de juny de 1715 el consell de govern de La Pietà va acordar donar una gratificació extra de cinquanta ducats a Vivaldi (pràcticament el seu salari anual) com a agraïment “*per la dedicació i l'aplicació coneguda de Vivaldi, i els seus fructífers treballs, no només en l'ensenyament dels instruments, els resultats dels quals són universalment aplaudits, sinó també per les composicions musicals excel·lents que ha donat després de la marxa del maestro Gasparini, com una Missa sencera, unes Vèspres, un Oratori, més de 30 motets i altres peces*”. I entre aquestes peces, hi devia figurar aquest *Magnificat*, RV 610 per a cor a quatre veus, solistes, corda i baix continu, escrita en un llenguatge tradicional que combina el contrapunt florit amb l'estil *concertato*, però que ja conté la representació sonora dels mots de joia i humilitat expressats per la Verge en un dels textos icònics de la tradició catòlica. Un *Magnificat* que va ser interpretat en innumbrables ocasions en vida del compositor, i pensat, inspirat i dedicat a aquelles noietes virtuoses i de veu angelical que van fascinar mig Europa.

Xavier Chavarria, *musicòleg i crític musical*

45 FESTIVAL DE TORROELLA

03.08—22.08
2025

03.08.25
Les Musiciens
du Louvre

06.08.25
Marco Mezquida

07.08.25
Tasto Solo

08.08.25
SenArts Wind
Quintet

09.08.25
Armonico
Consort

10.08.25
Janine Jansen
Camerata
Salzburg

10.08.25
András Schiff

13.08.25
Carles Marigó
Cobla Montgrins

14.08.25
Serena Sáenz
Orquestra
Simfònica del
Vallès

15.08.25
Mariona Camats
Eudald Buch

16.08.25
Joaquín
Achúcarro

17.08.25
Vespres d'Arnadí
Anna Bonitatibus
Emóke Baráth

20.08.25
Niño de Elche
Abdullah
Miniawy

21.08.25
Leonidas Kavakos
Apollon
Ensemble

22.08.25
Lucile Boulanger

05.07.25
Acadèmia
S-EEEmerging

01.07—19.08.25
In-Edit Empordà

LA REDEMPCIÓ DEL TEMPS

Organitza:

JM Torroella de Montgrí

Amb el suport de:

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Regidoria de Cultura
Ajuntament de Torroella de Montgrí

Ministère de la Culture
Gouvernement du Québec

Ajuntament de
Torroella de Montgrí

Diputació de Girona

Departament de Cultura
Ajuntament de Girona

CIUTAT DE TORROELLA DE MONTGRÍ

Sabadell
Fundació

GRUP DE MÚSICA

CLUB NÚCLEU

STEINWAY & SONS

JORDIQUERA

Mitjans oficials:
L'AVANGUARDIA

ara.cat

EL PUNT AVANT

30cat

catMúsica

rtve

capital

toranjó

Col·laboradors:

La Ramona

El Festival és membre de:

EEEMERGING

IN-EDIT

fest clàssica

JM Catalunya

apropa cultura

1881

La Costa

MOU

MEKOL

Centre de Documentació

Born

EEEMERGING

IN-EDIT

fest clàssica

JM Catalunya

apropa cultura

1881

La Costa

MOU

MEKOL

Centre de Documentació

Born

A RECER DE LA FÚRIA DEL MÓN

Més informació i entrades www.festivaldetorroella.cat

Biografies

Marta Mathéu, soprano

©Michal Novak

Dotada d'un rotund sentit de la musicalitat i un inqüestionable domini del seu instrument, la soprano Marta Mathéu esquiva qualsevol intent de ser encasellada i els últims anys està recollint els fruits d'una sòlida carrera. Són celebrades les seves interpretacions de Bach, sota la direcció de Jordi Savall, a diferents escenaris europeus (entre els quals la Philharmonie de París). Al Concurs Tenor Viñas del Liceu va ser guardonada per les seves interpretacions de Mozart i també aborda amb naturalitat diferents rols de Puccini, Rossini i Wagner.

Com a intèrpret de música espanyola, ha estat premiada la seva gravació en el paper protagonista (Francina) de *Cançó d'amor i de guerra* de Rafael Martínez Valls, la primera completa des que la va protagonitzar Montserrat Caballé l'any 1974. A més, manté una constant activitat liederística i en el camp simfònic i l'oratori, en què ha interpretat, entre moltes altres partitures, la *Novena* de Beethoven i la *Segona* de Mahler, sota batutes com Gustavo Dudamel i Víctor Pablo Pérez. Ha actuat també dirigida per Antoni Ros Marbà, Neville Marriner i Fabio Biondi. Es va formar amb Ana Luisa Chova, Montserrat Caballé, Elena Obraztsova i Wolfram Rieger. Ha cantat en alguns dels escenaris més destacats del món, incloent-hi el Palau de la Música Catalana, Teatro Real, Gran Teatre del Liceu i Concertgebouw d'Amsterdam. A més del Concurs Francesc Viñas, ha estat guardonada per Joventuts Musicals d'Espanya, i en els concursos internacionals Manuel Ausensi i Montserrat Caballé.

Mathéu és professora de cant al Conservatori del Liceu des de l'any 2014 i ha enregistrat per a Alia Vox, Klassic, Brilliant, Naxos i Opus Arte.

Oriol Rosés, contratenor

Llicenciat en ciències econòmiques i en humanitats per la UPE, graduat superior i màster en música de cambra pel Conservatori del Liceu, va estudiar al Departament de Música Antiga de l'ESMUC i és doctor en musicologia per la UAB. Fou guardonat amb el Premi d'Honor del Conservatori del Liceu i pel Mozarteum de Salzburg.

Ha actuat amb Vespres d'Arnadí, Cor Francesc Valls, Barcelona Ars Nova, Harmonia del Parnàs, Cor de Cambra del Palau, Orfeó Català, Cor de Cambra de Girona, OBB, Orquestra Barroca Catalana, ONCA, OSV, Terrassa 48 i ORCAM, en sales com ara el Palau de la Música Catalana, Auditori de Barcelona, Auditori de Girona, Teatre Lliure, Teatro Español i Auditorio Nacional.

També ha actuat amb la Kammeroper Konstanz, Aestas Musica, Camerata de Lausana, Dag Oude Muziek, amb l'Orquestra del Teatre del Liceu, Scottish Opera, Ópera d'Oviedo, amb Carles Santos; ha participat en festivals, com el de Cadaqués, FOBNC, Copenhagen Re:New, Setmana Música Antiga de Girona, The Day of Early Music (Alden Biesen), Temporada Alta, Festival de Música Antiga de Barcelona, Bachcelona, Off Liceu i Edinburgh Festival.

Oriol Rosés ha compaginat la carrera concertística amb la docent. Actualment és el cap del Departament de Cant del Conservatori Superior de Música del Liceu.

Orquestra Barroca Catalana

L'Orquestra Barroca Catalana va néixer l'any 1993 amb la idea de divulgar i recuperar repertori dels segles XVII i XVIII. Els seus membres, majoritàriament residents a Catalunya, són músics especialitzats en interpretació històrica. El repertori que interpreta, tant instrumental com operístic i religiós, és ampli. En la seva activitat destaca la recuperació d'obres de Domènec Terradellas, Francesc Valls, Ferran Sor, Vicent Martín i Soler, Charles Desmazures, Alessandro Scarlatti, Angelo Ragazzi, Emanuele d'Astorga i dels germans Manuel i Josep Pla.

Del seu repertori, cal assenyalar la *Missa alma redemptoris mater* i el *Concert per a fagot* d'Anselm Viola, *Stabat Mater* i *Salve Regina* de Josep i Manuel Pla, el *Magnificat*, *Passió segons sant Joan* i *Passió segons sant Mateu* de Johann Sebastian Bach, *Vespro de la beata Vergine* de Claudio Monteverdi, *Tè Deum* de M. A. Charpentier, *El Messies* de Georg Friedrich Händel, *Requiem* de Wolfgang Amadeus Mozart, *Missa Nelson* de Franz Joseph Haydn i *Concert per a violí en Re menor* de Felix Mendelssohn.

Ha treballat amb directors de prestigi internacional, com Hiro Kurosaki, Daniel Reuss, K. F. Beringer, Manfredo Kraemer, Carlos Mena, Olivia Centurioni, Paul Dombrecht, Barry Sargent, Charles Limouse, Eva Kollar, Simon Carrington, Helmut Breuer, Jordi Casas i Christophe Coin, entre d'altres, i hi han col·laborat, com a solistes, Josep Borràs, Raquel Andueza, Marta Infante, Xavier Sabata, Jordi Domènech, Marta Mathéu, Pau Bordas, Enric Martínez Castignani, Robert Expert, Michael Chance, Lluís Vilamajó, Lucy Crowe, Marianne Beate Kielland, David Wilson-Johnson i Thomas Walker.

Ha enregistrat i editat la integral de la música religiosa de Josep i Manuel Pla, per a veu solista i orquestra. Va rebre el Premi Enderrock Clàssica 2011.

L'Orquestra Barroca Catalana organitza des de fa nou anys la Temporada de Música Antiga a Sant Felip Neri (Barcelona), sota el mecenatge de Girnet Internacional SL.

Rep el suport de la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona.

Cor Madrigal

© Antoni Bofill

Va ser fundat per Manuel Cabero el 1951 i del 1993 al 2019 Mireia Barrera en va ser la directora titular. Des del setembre del 2019 Pere Lluís Biosca n'assumeix la direcció. El Cor mostra predilecció pel repertori dels segles XX i XXI, amb un interès especial en la divulgació dels autors catalans. Paral·lelament, manté una important activitat en el camp simfònic, principalment en col·laboració amb l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya, i com a cor adscrit de L'Auditori i l'OBC. Ha estat dirigit per grans batutes: Alessandrini, Celibidache, Cambreling, Currentzis, Decker, Foster, Frühbeck de Burgos, Gardolińska, Gergiev, González, Haenchen, Hager, King, Mas, Mena, Ono, Oue, Pablo Pérez, Pinnock, Pons, Ros Marbà, Rostropóvitx, Sagripanti o Soustrot. En l'etapa de Manuel Cabero, va cantar en l'estrena mundial d'*Atlàntida* de Falla.

En l'àmbit discogràfic cal destacar el seu enregistrament de la música coral de Joaquim Homs realitzat per a la Fundació Autor, així com el darrer CD, *Madrigal*, que recull música de diversos compositors catalans. Recentment ha col·laborat amb l'OBC i Pablo González en un treball sobre Enric Granados per al segell Naxos. Al Liceu ha participat a les òperes *Kàtia Kabànova*, *Oedipe* d'Enesco, *Le portrait de Manon*, *Les mamelles de Tirésias* i *La Cenerentola*, i a la cantata *La pesta* de Gerhard. Ha col·laborat amb l'artista Perejaume, i de les darreres temporades cal remarcar les gires i col·laboracions amb les orquestres del Teatre Mariïnski, National de Lilla, Filharmònica de Praga, Staatskapelle de Weimar, de la Ràdio d'Hongria i la Nacional d'Hongria. Del 2011 al 2014 el cor va fer una residència artística a l'Auditori Municipal de Vilafranca.

El Cor té la col·laboració del Departament de Cultura i de l'Institut Municipal d'Educació de Barcelona.

Pere Lluís Biosca, director

© Juan Miguel Morales

Nascut a Vilafranca del Penedès, és una veu pròpia i personal del panorama de la direcció coral al nostre país. Director apassionat i compromès, lidera actualment el Cor Madrigal, el Cor Francesc Valls de la catedral de Barcelona i l'Ensemble Cristóbal de Morales.

La seva trajectòria ha estat reconeguda amb distincions diverses, com el Premio Nacional de Canto Coral (2013) amb el grup ARSinNOVA, i el Premi Enderrock al millor disc de clàssica (2024) per *Ave Maris Stella*, enregistrat amb l'Ensemble Cristóbal de Morales.

Amb el Cor Francesc Valls ha impulsat l'estrena de més d'una vintena d'obres contemporànies, i ha col·laborat amb el Cor de Noies de l'Orfeó Català –en un projecte singular amb el compositor Arvo Pärt– o el Cor Jove Nacional de Catalunya, amb el qual enregistrà el disc *Música nova*, dedicat a compositors catalans actuals.

Al capdavant del Cor Madrigal des del 2019, ha sabut combinar amb sensibilitat i rigor el repertori *a cappella* amb la gran música simfonicocoral treballant amb l'OBC, OSV, musicAeterna o l'Orquestra del Gran Teatre del Liceu.

Compromès tant amb el patrimoni musical antic com amb la creació contemporània, compagina l'activitat artística amb la docència participant com a professor de direcció coral en diversos projectes formatius.

Textos

Antonio Vivaldi (1678-1741)

Magnificat, RV 610

Magnificat anima mea
Dominum,

La meua ànima lloa el Senyor,

Et exultavit spiritus meus in
Deo salutari meo.
Quia respexit humilitatem
ancillæ suæ:
ecce enim ex hoc beatam
me dicent omnes
generationes.
Quia fecit mihi magna qui
potens est,
et sanctum nomen eius.

*el meu esperit s'alegra en Déu, el
meu salvador,
perquè ha mirat la petitesa de la
seua serventa.
Des d'ara totes les generacions
em diran benaurada,
perquè el Totpoderós obra en mi
meravelles
i el seu nom és sant.*

Et misericordia eius a
progenie in progenies
timentibus eum.

*I l'amor que té als qui el temen
s'estén de generació en generació.*

Fecit potentiam in brachio
suo,
dispersit superbos mente
cordis sui.

*Ha mostrat la força del seu braç,
ha dispersat els homes de cor
altiu.*

Deposuit potentes de sede et
exaltavit humiles.

*Derroca els poderosos del soli i
exalça els humils;*

Esurientes implevit bonis
et divites dimisit inanes,

*omple de béns els pobres,
i els rics se'n tornen sense res.*

Suscepit Israel puerum suum
recordatus misericordiæ suæ,

*Ha protegit Israel, el seu servent,
com havia promès als nostres
pares; a Abraham*

Sicut locutus est ad patres
nostros, Abraham
et semini eius in sæcula.

*i a la seva descendència
pels segles dels segles.*

Gloria Patri, et Filio, et
Spiritui Sancto.
Sicut erat in principio, et
nunc, et semper,
et in sæcula sæculorum.
Amen.

*Glòria al Pare, al Fill i a
l'Esperit Sant.
Com era en el principi, ara i
sempre,
pels segles dels segles.
Amén.*

Georg Friedrich Händel (1685-1759)

Dixit Dominus, HWV 232

Dixit Dominus Domino meo:
sede a dextris meis,
donec ponam inimicos tuos
scabellum pedum tuorum.

*El Senyor li digué al meu
Senyor:
asseu-te a la meva dreta,
fins que posi els teus enemics
com a escambell dels teus peus*

Virgam virtutis tuae emittet
Dominus ex Sion: dominare
in medio inimicorum tuorum.

*El Senyor enviarà la vara del
teu poder
fora de Sió: sigues governant,
inclús enmig dels teus enemics.*

Tecum principium in die
virtutis tuae,
in splendoribus sanctorum:
ex utero ante luciferum genui
te.

*En el dia del teu poder,
el poble t'oferrà ofrenes
voluntàries amb una adoració
santa:
La rosada del teu naixement és
l'úter del matí.*

Juravit Dominus, et non
poenitebit eum:

*El Senyor jurà, i no se'n
penedirà:*

Tu es sacerdos in aeternum
secundum ordinem
Melchisedech.

*Tu ets un sacerdot per sempre,
segons l'ordre de Melquisedec.*

Dominus a dextris tuis
confregit
in die irae suae reges.

*El Senyor és a la teva dreta;
castigarà els Reis en el dia de la
seva ira.*

Judicabit in nationibus,
implebit ruinas;
conquassabit capita in terra
multorum.

*Ell jutjarà les nacions, omplirà
el llocs amb destrucció;
i esberlarà caps en moltes terres.*

De torrente in via bibet:
propterea exaltabit caput.

*En el camí beurà aigua del
rierol,
i per això aixecarà el cap.*

Gloria Patri, et Filio, et
Spiritui Sancto,
Sicut erat in principio, et
nunc, et semper,
et in saecula saeculorum.
Amen.

*Glòria al Pare, al Fill i a
l'Esperit Sant.
Com era en el principi, ara i
sempre,
pels segles dels segles. Amén*

També et pot interessar...

Estiu al Palau – Festival Bachcelona

Dimarts, 22.07.25 – 20 h

Petit Palau

Accademia del Piacere

Fahmi Alqhai, viola de gamba i director

M. Marais: *Suite en Re menor* (del primer llibre de *Peces per a una i dues violes*)

Ch. Dieupart: *Suite en Mi menor* (núm. 4 de *Sis suites de clavecí*, ambientades en concert)

F. Couperin: *Suite L'Imperiale* (de *Les Nations*)

J. S. Bach: *Obertura a la francesa*, BWV 831

Preus: 25 i 35 €

Mecenes d'Honor

Mecenes Protectors

Mecenes col·laboradors

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Ascensors Jordà – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Caixa Enginyers – Calaf Grup – CECOT – Colonial – Fundació Antiques Caixes Catalanes – BBVA – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – Illy – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Saret de Vuyst Travel – Scasi Soluciones de Impresión S.L. – Soler Cabot – Veolia Serveis Catalunya

Benefactors d'Honor

Mariona Carulla Font – M. Dolors i Francesc – Pere Grau Vacarissas – María José Lavin Guitart – M^a. del Carmen Pous Guardia – Daniela Turco – Joaquim Uriach i Torelló – Manel Vallet Garriga

Benefactors Principals

Elvira Abril – Eulàlia Alari Ballart – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Professor Rafael I. Barraquer Compte – Núria Basi Moré – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Lluís Carulla Font – Joaquim

Coello Brufau – Josep Colomer Viure – Josep Daniel i Lluïsa Fornos – Isabel Esteve Cruella – Casimiro Gracia
Abian – Jordi Gual i Solé – Ramón Poch Segura – Juan Eusebio Pujol Chimeno – Juan Manuel Soler Pujol – Joan
Uriach Marsal

Benefactors

Maria Victoria de Alós Martín – Mahala Alzamora Figueras-Dotti – Zacaries Benamiar – Gemma Borràs i Llorens
– Jordi Capdevila i Pons – David Carrasco Chiva – Oriol Coll – Rolando Correa – Elvira Gaspar Farreras – Pablo
Giménez-Salinas Framis – Maite González Rodríguez – Irene Hidalgo de Vizcarrondo – Pepita Izquierdo Giralt –
Immaculada Juncosa – Joan Oller i Cuartero – Rafael Pous Andrés – Inés Pujol Agenjo – Pepe Pujol Agenjo – Toni
Pujol Agenjo – Carla Sanfeliu – Josep Ll. Sanfeliu – Marc Sanfeliu – Elina Selin – Jordi Simó Sanahuja – M. Dolors
Sobrequés i Callicó – Salvador Viñas Amat

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

